

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2009, č. j. 38 Cad 4/2009 - 38,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje sp. zn. KÚOK/117/2007/OSV - SP/7204/SD - 1 ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. KÚOK/1151/2007/OSV - SP/7204/SD - 6 ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. KÚOK/1153/2007/OSV - SP/7204/SD - 7 ze dne 30. 1. 2007 a sp. zn. KÚOK/3370/2007/OSV - SP/7204/SD - 12 ze dne 2. 2. 2007, kterými žalovaný rozhodl o námitkách podjatosti. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 2. 3. 2009, č. j. 38 Cad 4/2009 - 18, žalobu odmítl a dále rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě usnesením 26. 5. 2009, č. j. 38 Cad 4/2009 - 38, žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. S odkazem na ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“),

dospěl k závěru, že žalobce, který k výzvě soudu pravdivě nedoložil své osobní, majetkové a výdělkové poměry, neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, a proto soud žalobci advokáta neustanovil.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Kasační stížnost podává, jak vyplývá z obsahu podání, z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., aniž by tyto důvody specifikoval, toliko žádá, aby mu byl ustanoven zástupcem „jeho“ advokát JUDr. Vít Vohánka, který ho v řízeních u krajského soudu již zastupuje.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. Přestože v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu musí být stěžovatel, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že v řízení, v němž kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti na ustanovení zástupcem, není třeba splnění této podmínky již z povahy věci vyžadovat.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě vyplývá, že tento soud přípisem ze dne 17. 4. 2009 stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů s tím, aby předložil řádně vyplněné a podepsané „Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení této výzvy. Stěžovatel k výzvě soudu zaslal vyplněné „potvrzení“ ze dne 27. 4. 2009, ve kterém všechny údaje ohledně příjmů z pracovního (obdobného) poměru, dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení a další příjmy, ponechal nevyplněné. Jediné, co stěžovatel vyplnil, byl údaj o osobním majetku, kde uvedl, že je spoluvlastníkem rodinného domku. V údajích o výdělkových a majetkových poměrech manželky, s níž žije ve společné domácnosti, pak stěžovatel pouze uvedl, že je spoluvlastníkem rodinného domku. Z uvedeného vyplývá, že stěžovatel zaslal soudu „potvrzení“, které nevyplnil pravdivě, jeho tvrzení, že nemá vůbec žádný pravidelný příjem, jsou nevěrohodná

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Pro ustanovení zástupce účastníkovi řízení ve smyslu citovaného ustanovení musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od soudních poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel věrohodně neprokázal, že nemá dostatečný příjem k tomu, aby si sám mohl zvolit advokáta, a tedy advokátovi za poskytnuté služby zaplatit. Není povinností soudu opakovaně vznášet dotazy vůči stěžovateli ohledně jeho finančních poměrů, neboť, jak výše uvedeno, je na stěžovateli, který o ustanovení advokáta žádá, aby své výdělkové a majetkové poměry soudu prokázal, nikoliv na soudu, aby prokazoval, že u stěžovatele jsou podmínky pro toto osvobození. Za tohoto stavu krajský soud postupoval správně, když stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil.

Nejvyšší správní soud tedy vzhledem k výše uvedenému po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu